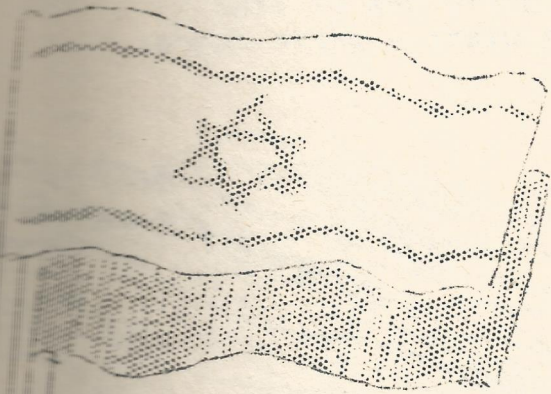

עלון כפר מנחם

25.4.80 - מס. 110 (460)

חג כפר הנוף

צוות יום העצמאות (סעדיין לא נבחר) עמד השנה בפני בעיה קשה והיא בעיית הזמן. בתקופת זמן כה קצרה שעמדה לרשותנו, לא ניתן לעשות יותר ממה שנעשה, אך למרות מיגבלה זו עברו אירועי החג שתוכננו בהצלחה, ואפשר אף לומר - בהתרוממות רוח.

ידוע לי על מספר קיבוצים שהחלו ביצירת תכנים, כגון כתיבת הגדה הנקראת מושרת ומוצגת בערב החג. על פי הדינמיקה המיוחדת של מסורת ויצירתה - עלינו ליזום וליצור מסורת כרוחנו, אשר ברבות הימים תקנה לה מקום של קבע ושל כבוד בדפוסים יום העצמאות. אט נעמוד מן הצד או נסתפק במה שאנו עושים היום, הרי שבעתיד הנראה לעין יילך וייווצר ניכור גם כלפי חג זה, כיוון שהסכנה הרובצת לפתחו: שהוא ייהפך ל"עוד חג" שאינו אומר לנו דבר.

עם זאת איננו יכולים להיות מאוסרים מעצם תוכנו של החג, שעדיין לא נקבעו לו דפוסים, ולבד מסעודת הערב החגיגית וריקודים טוערים שלאחריה, אין ביכולתו של החג - כפי שהוא נחוג כיום - להעניק לנו ולבנינו חוויה אמיתית של החג החשוב ביותר לעם ישראל בדורות האחרונים (וייתכן שיהפך לחשוב ביותר בכל הזמנים).

הגוף הציבורי היחידי החוגג את יום העצמאות בצוותא ומתוך הרגשה אמיתית של חג הוא הקיבוץ. אך עדיין לא נעשה כמעט כלום (להוציא נסיונות פה ושם שעוד אעמוד עליהם) כדי להפיח בו רוח חיים ותוכן שישקף נאמנה את חזיון תקומת המדינה. עלינו לעשות מאמץ כדי שחג זה יהיה "שלנו", כדי שבעיצובו ניתן אנחנו את השוקן, לפי אורח חיינו ומחשבתנו.

כאן יש מקום להתריע נגד מה שעלול להיגרם לחג זה כפי שקרה לחגים אחרים: הוא עלול ליהפך לחג דתי לכל דבר, כאשר מיתוסים אלוהיים משמשים בו בערבוביה, יחד עם

נזכרים עלי שיר

בערב יום הזכרון התכנסו כמאה חברים לסירה
מטותפת, לצוותא מלכד, לזכרון הבנים שניכס
על גלי שירי ישראל היפים. וכך פתח
א ב י ה ו :

...אומרים שאין המילים יכולות לנחם בשעת
יגון / אומרים שאין המילים מפיגות צער,
גם כשהן נאמרות בהגיון / אומרים שאין
המילים מרפאות כאב, גם כשהן נוגעות ללב /
אומרים שהמילים דלות - אך רק הן נותרו
לנו, בליווי מנגינות / מילים של הקרבה,
מילים של שכול, וזכרונות ... /
הערב נשיר שירים שלא נס ליחס /
לזכר הבנים שנפלו - שירים לזכרם .

ברסט רב הננו עומדים - פניהם מול פנינו -
ואמרנו להם את הכל שניתן להגיד במילים .
ואתה יודע שהם לא אוהבים מילים .

עם כניסת חג העצמאות הל"ב נגיד - לו יהי ...

בכי נורא אוחז בעט, והוא פושט כאש בקוצים, והשמיים מאדימים והארץ
לא תשקוט . אז בואו ונגיד - לו יהי ...

ארץ ארץ, את יפה ! ארץ טרשים וציה ואנו הפכנוה לארץ זבת
חלב ודבש - לו יהי ...

נוציא מהארץ הזאת את פת לחמנו, בעמל כפינו, בתבונה, בשמחה ובחכמת
היצירה - לו יהי ...

דמעה וזיעת הזורעים וזיעה ורינת הקוצרים - לו יהי ...

שמחת בכי תינוקות וצחוק פעוטים - לו יהי ...

וגבעתנו שזוכרת את כולם כולם, סרבים כבר אינם איחנו -
את רוחכם, את ערככם, את שורשיכם נזכור, לאורם נחנך ונזדל ונתעצם -
לו יהי ...

ושלום שלום שלום, כי בוא יבוא, כי הוא יכול והוא חייב וניאבק סיבוא,
ולא ניתן שלא יבוא - לו יהי ...

"ניסים ונפלאות" שרק בכוח
עליון יכולים היו להתרחש .
הנסיונות כבר נעשים, כאשר
בבתי הכנסת מושמעות תפילות
מיוחדות ליום העצמאות, בהש-
ראת הרבנות הראשית אשר
בתחומים אלה אינה קופאת
על שמריה .

*

צוות יום העצמאות העורך את
סיכום החג, מתכוונן על כן
להזמין חברים ל ש י ח ה
פ ת ו ח ה על מהות החג :
מה אנו רוצים שיהיה בו
וכיצד אפשר - במודע -
להעניק לו צביון חילוני
המבוסס על אמיתותינו
הציוניות .

בשם צוות יום העצמאות

ע מ ו ס א פ ר ת י

הנה הדברים אשר צילח
ברגר אמרה במפקד שנעל
את יום הזכרון ופתח את
חגיגות העצמאות הל"ב :

לך יהיה

עבצע גדול בפותנה

השבוע גמרנו לזרוע 4330 דונם כותנה , לאחר שלושה שבועות עבודה מאומצת של צוות קטן ומסור .

בשבוע הבא ניכנס לסטחים עם 4 קולטיב-טורים ונקווה לקלטר את הכל בזמן לפני העיסוב . עיקר עבודת העיסוב השנה תהיה כנראה בטסחי הבעל, שלא קיבלו טיפול נגד עשבים וכבר כיום הם מסובטים בעשביה צפופה .

אני מקווה שהקיבוץ השנה יתגייס לפחות כמו בשנים האחרונות, כדי שנצליח לעשב את כל הסטחים בזמן ולתת לכותנה את התנאים הטובים ביותר לגידול .

בעקבות החורף הגשום שעבר עלינו, עומק הרטיבות בסדות הוא מצויין ויש סיכוי טוב ליבולים גבוהים - בתנאי שנבצע בזמן את כל העבודות, לרבות העיסוב והדברת המזיקים .

בנוסף לכותנה נזרע השבוע כ-200 דונם תירס מאכל ("ל"סנפרוסט") וזה ידרוש עוד מאמץ מכולנו .

חברים , ה ש ח י ז ו מ ע -
ד ה י י מ , א ז ר ו כ ו ח !

להתראות בסדות הכותנה -

ר ע נ נ

מוסיף רכז המשק :

החל מחודש אפריל, מרכז הכובד של העומס בעבודה עבר לשלחין . תיאור המצב של רענן הינו נכון, אם כי איני מקבל את דבריו לגבי עזרת המוסדות המשקיים : האמת היא שאף אחד, כולל אנשי השלחין, לא העריך נכונה את העומס שייווצר בזמן קצר, ואופי העבודות הוא כזה שלא ניתן לפתור את הבעיות בעזרת מתנדבים, ואילו החברים עסו-קים כולם במקומות אחרים . על כן לא ניתן לעזור יותר .

רואה אני חובה לעצמי לציין שהצוות, למרות כל הקשיים, תוך עבודת ימים ארוכים ביותר ובמסירות רבה - הצליח לבצע את כל העבודות הנדרשות, ואם לא יפקדונו פגעי שבע בלתי-צפויים, אנו מצפים ליבול טוב .

י ו ס ל ה

רק כ-1220 דונם הצלחנו לזרוע בקרקע רטובה : בעקבות החודשים מרץ ואפריל היבשים והחמים נאלצנו לזרוע את היתר על קרקע יבשה ולהנביט את הזרעים ב-40 מ³ מים לדונם . הסקיית ההנבטה אפשרה לנו בטסחים אלה לרסס חומר נוסף למניעת הצצה של עשבי קיץ . אני תקווה שריסוסים אלה (שעלו בממוצע כ-300 ל"ל לדונם) יתנו את התוצאות המקוות בטסחים המונבטים (3110 ד"ר) תהיה פחות עשביה מהרגיל .

השנה נאלצנו לזרוע בטסחים שהיו מסובטים עדיין בעשביית החורף, ועל זה נהיה מוכרחים להשתלט ע"י עבודת ידיים דחופה ביותר .

לעונת הזריעה נכנסנו עם צוות קטן מדי שכולל את : אמנון ק. , יוני, אביטל, יגאל קליין , אורן, גיל דרום, ירון האוור ואנוכי . נוסף לכך נרתמו למאמץ יעקב ברוידא, נדב (ב-חופשות מהצבא), שני מתנדבים חרוצים Gran ו-Mark ; מוסד-ניקים, חיילים אחדים, וצעירים בחופשה בימים בודדים של עזרה .

תחת פיקודו של אביטל הנבטנו 3110 דונם, בנוסף על הזריעה, התייחוח והריסוס - וכל זה בפחות מחודש ימים . זה היה מיבצע ענק חסר-תקדים בכפר מנחם .

הסקיה זו דרשה מהצוות הקטן מאמץ שיא וימים ארוכים של עטר עד ארבע-עשרה שעות עבודה במשך כל החקופה הזאת . אני חייב לציין שמוסדות המשק יועדת עבודה עזרו לנו מעט מאוד, ובעקבות זה, למרות המאמץ של כולנו, אנחנו גומרים את ההנבטה באיחור של עד כ-10 ימים . זה עלול להשפיע, בסופו של דבר, על היבולים .

על אמצעים אמצעים

נדרש אנוכי הפעם לנושא אשר להערכת (ולצערתי) ימשיך להעסיק גם בעתיד - ואולי לתמיד - את הקיבוץ ומוסדותיו : ר כ ב ו ה צ מ ו ד של הפעיל ועובד החוץ .

החניית כלי הרכב :

הוסדרו בקיבוץ מספר מגרסי חניה מרכזיים - זייט ע"מ להקל על כלל החברים . אולם עדיין כמה חברים מעדיפים, מתוך ניכור-קיים משלהם, את מגרס החניה "הפרטי" שלהם .

לא נותר לי אלא לפנות לבעלי הרכב, כי יעשו הכל לייטום החלטות התנועה וה-קיבוץ בנידון . בכך יוקל ל ה ם ולשאר החברים הנזקקים לסירותי רכב .

מכיר אני נימוקים בודדים היכולים להצדיק מקרים בהם בעלי רכב לא ישתפו פעולה - ונימוקים של נוחות, גיל, בריאות או שמירה על תקינות-הרכב, לדעתי, לא י ש י י כ י ם לקטגוריה זו . בכלל, כדאי לזכור כי ק ל י ו ת ר ל ת ק ן ר כ ב מ א ש ר י ח ס י ם ע ם ח ב ר י ם .

מחובתם של מוסדות הקיבוץ לעמוד על ביצוע וקיום ההחלטות בנידון, ואין להתכופף או להסלים עם מצב שבו לקיבוץ לא תהיה שליטה ובקרה על רכב הפעיל ועובד החוץ .

אז בואו ונעשה מאמץ קל - ותוך הסכמה והבנה נגיע להסדרת בעיה רגישה זו לטביעות רצון כולם .

ס ל ו מ י

סדרני הרכב מעירים :

על סידור הרכב היומי הוטפנו רשימת החברים שרכבם באחריותם, והם מתבקשים לרשום י ו ם י ו ם את הזמן המסוער שרכבם יהיה חופשי . רישום שעת החזרה יכול לפתור בעיה קשה לכל הציבור, והוא דורש מאמץ לאין-ערוך יותר קטן מאשר לחץ הציבור על הסדרנים (או החרוצות בכל המחנה כדי לאתר רכב שהפעיל אולי לא זקוק לו) .

חברים רבים יוצאים ביוזמת הקיבוץ לפעילות בקב"א ולעבודות חוץ - מהלך כשלעצמו חיובי ומבורך, המרחיב את אופקי התעניינותו והתפתחותו האי-שית של החבר, ובהמשכו גם תורם את תרומתו החיובית לקיבוץ . אך מעיבה על זה "המכוננית הצמודה" העומדת לרשות החבר לצרכי עבודתו .

לכאורה - רכב לצרכי עבודה, ועם גמר העבודה - לצרכי הקיבוץ, ככתוב וכמוסכם עם כל הגורמים החיצוניים שט עובדים חברינו . אך בפועל המציאות שונה ... ומטרידה . נתקלים אנו בקשיים רבים במימוש ההחלטות לגבי השימוש ברכב הנ"ל - והסיבות ברובן אינן מוצדקות . בנוסף לכך קיים גם חוסר רגישות לנושא מצד חברים, אשר בעבר הלא-רחוק עמדו מעברו השני של המתנס, כלומר מילאו תפקידים מרכזיים בקיבוץ, ובתוקף תפקידם התמודדו אז עם בעיה זו .

לא נוכל להתחמק מנקודת המוצא המרכזית בנושא זה והיא :

בעיית הרכב הפרטי (והציבורי) בקיבוץ היא עדינה ורגישה ביותר, ויש להתייחס אליה באחריות ובהחלטות .

אציין מספר תחומים שלדעתי דורשים שינוי וסיפור :

"רכב פרטי" של חבר הקיבוץ :

מצב בו לחברי קיבוץ, בגין עבודתם בחוץ, יש "רכב פרטי" אשר אינו כלול בסידור הרכב המרכזי של הקיבוץ .

"מפתחות כפולים" :

עדיין נותרו מספר חברים ה"מתקטים" להעביר את מפתחות הרכב לרשות ועדת הרכב

אכן - שתפו פעולה !

תודה ! בשט סדרני הרכב ע מ ר י

חלטות הפדרציה

לאור ההחלטה לצמצם ב-10% את הוצאות אספקה קטנה, החליט הכל-בו להסיר מספר פריטים מרשימת המצרכים שבחלוקה חפשיה. אנו מקווים שלא יעבור זמן רב לפני שנוכל להכניסם בחזרה למכלול המיצ-רכים החופשיים - עד אז יישארו על הדוכנים בתשלום. ואלה הם: מטליות ווטקס, שקיות אספה, חומרי היגינה מיובאים מחו"ל, מטהר אויר, סוללות לפנטים.

- במטרה להבטיח החזרת הבקבוקים הרי-קים (ולחסוך לנו הפסדים) נטיל ערבון על מסקאות אלה:
- 3 ל"י: קוקה קולה, קינלי, תרכיזים, בירה גולדסטאר;
- 4 ל"י: יינות ומסקאות חריפים.

אנו מייעצים לחברים לאלה ש-ליך סוללות מטומטות עד אשר ייבדקו במכסיר בדיקה הנמצא אצלנו. זה חשוב בעיקר כאשר משתמשים ביותר מטוללה אחת (טרנזיסטור, למשל) כי לא פעם רק אחת הסוללות נחלטה וזקוקה להחלפה, ולא כולן.

נוכח המצב הכלכלי הקשה, עלינו לדחות לעונה הבאה את ביצוע ההחלטה: לספק מנורות נפט לכל החברים הנתונים להפסקות חשמל תכופות.

לאחרונה הצלחנו (ע"י החלפת הספק) להביא לידי שיפור ניכר בחולניקוי ובה. אנו מבקשים מכל החברים להחזיר לכל-בו את המיליטריים לפריטים האלה כדי שנוכל להמשיך בחסכון הכרוך בקנייתם (והספקתם) בתפוזות: רצפז, אמה, אקונומיקה, חולניקוי, שמפו; לא נוכל לחלק אותם לחברים אלא בהחזרת מיכל ריק.

גם המטליות (הקטנות) התייקרו מאוד (35 ל"י!) והחברים מתבקשים לסמן אותן ולהביאן לכביסה במקום לקחת חדשות.

בזמן האחרון קיבלנו מהחברים מספר הצעות טובות לשיפור השירות ולחסכון בהוצאות. כל הצעה נבדקה היטב, ובכל מקרה שזה ניתן - הופעלה מייד בכל-בו. אני מבקש להביע את הערכתנו לכל בעלי היוזמה והעצה ומזמין את החברים להוסיף ולהגיש לנו הצעות לייעול, לחסכון ולשיפור הורחבת נאיט - ומבטיח להן תסומת לב מיידית.

אברהם טפלי

שמעון

בראשית הדור

רצינו לכתוב ולהזכיר לכל אלה שלא יצא לנו להיפגש ולדבר איתם בביקור-רינו החטופים - שאמנם אנחנו נצטוו אבל אנחנו עדיין חיים!

חודש וחצי עברו מאז שעזבנו את כפר מנחם, מאז שנפרדנו מהענפים וב-החברים. ויותר מזה: חודש וחצי עברו מאז שהצטרפנו למערכת הוונשנקראת צה"ל. בתקופה זו לכדנו לדייק ולא לאחר, לעשות את הנדרש בלי ערעור, ובכלל למדנו מהי משמעת.

מעטית אין צורך לטפר מה לכדנו מכיוון שזה בטח ידוע לרובכם (וזה גם לא כל כך מעניין). אבל אין אנחנו מרגישים זה בטח מעניין. אז אולי תידהמו ואולי תישארו פעורי-פה, אבל אנחנו, למרות הכל, מרגישים מצויין! ולהרגשה הטובה הזאת תורמים הרבה - ביקורי הבנות שלנו אחת לטבוע, היחס החם והקשר ההדוק איתן.

ואם כבר נגענו בענייני הבנות, אז לשיר "יה ירח" ששרנו במסיבת הסיום, התווספו תוך כדי שהותנו בצה"ל עוד שני בתים - וקשה קשה להגיד שזה מתחיל להדאיג, כי זה לא מתחיל להדאיג כי אם ממשיך להדאיג אותנו. אז לכל הח"צ-ניקים שבקרבתם - בקשה קטנה: אנא, אל תקשו עלינו את ה-אימונים!

בני "גרעין" ספ

שתי תצלומות - יחיד באוניברסיטת תל אביב

אבוש דובר :

פיסוקל עץ

דוד פרלמוטר :

בעין העדשה

תערוכתו הגדולה של דוד פרלמוטר באולם בית המוזיאון מעניקה הזדמנות מצויינת לחובבי אמנות הצילום להת-בונן ב"סיכום ביניים" של אחד הצלמים המובהקים והידועים. דוד מציג מבחר של כמאה עבודות המשקפות קרוב ל-40 שנות יצירה בארץ...

ניתן להבחין בעבודתו מיטורים תימטיים שונים : הוא הכרוניסטן של כפר מנחם מימי "חומה ומגדל" ועד עצם היום הזה. מצלמתו הנציחה ומנציחה פרקים ואירועים בתולדות קיבוצו, בעליה מכוונת אל פרקי הוי, אל נופים ואל עצים - ואל אנשים. ... זוהי עדות צילומית כוללת אשר היתה ליצירת אמנות.

אך דוד חרג מן התימטיקה הזאת במי-טורה המקומי עוד לפני קום המדינה. אפשר להגיד ש"כל הארץ היתה לו במה" דהיינו לנושא צילומי. התערוכה מראה לנו את דוד כצלם נופים, נופי טבע ונופים אנושיים. יש וצילומיו מזכירים ציורי נוף והווי ואף דיו-קנאות מתקופות אמנותיות שונות : קרבת משפחה אל האסכולות הריאליסטיות והרומנטיות... גם כאשר דוד הוא "מודרני" בבחירת הנושא ובאמצעים הטכניים - ויש בתערוכה שורה שלמה של עבודות כאלה והן בין המעולות שבה - הרי אותו הלך רוח של התבו-ננות חודרת ו ו ו ה (לעמים קרובות פ י ו ט י ת) - שורה גם בהן.

התערוכה הזאת הינה מפעלו של צלם-אמן בעל דרך מגובשת, אמן בסל הצופה אל המשך נתיבו בבטחה.

ראשית עבודתו האמנותית של אבוש הינה בשנת 1967, בשנת חיו ה-51. מאז ועד היום יצר אבוש מספר רב של פסלים אך בתערוכה מוצג רק חלק קטן : 33 פסלים, מהם 15 חדשים, פרי עמלו של האמן מן השנים האחרונות.

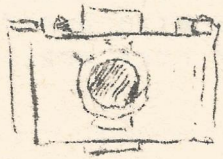
כקודמותיה, תערוכה זו - הסובבת ב"ביתן האמנות - מגלה יוצר מקורי ביותר. בלי להסתכן בהפרזה, ניתן לומר שמקוריותו נוטאת אופי של תופש טבע בעוצמתה. תופעת טבע זו נתגלת אמנם במאוחר, אולם מאז היא מופיעה בכל עושרה הרעיוני, בניצוח סבריק ובתחושה סגנונית בטוחה...

א. ד. ניתן בכוח אכספרטיבי סגולי טימני ההיכר של יצירתו הינם שליטה רעיון מרכזי ומפורש בכל עבודה - ומשחק צורות חופשי "בשרות הרעיון". לפעמים תוך הענקת אופי קריקטורי.

... מעניין מאוד לעקוב אחרי הפרספקטיבות החדשות, נופים מפתיעים, הנב-תחים ומתגלים מכל זוויות התצפית האפשריות. מבקרים רבים, צעירים כמבוגרים, אשר להם מתגלית תכונה מיוחדת זאת של יצירות אבוש, נוהגים על כן לבלות זמן רב מאוד בביקור בתערוכה, ויש ביקורים חוזרים רבים.

אנו מאמינים שכברת דרך חשובה בדרכו של אבוש - עדיין לפנינו.

אלה הם קטעים נרחבים מתוך מאמר שכתב - משה ישראלי

עיטורי העלון הזה : א ב י ג ד ו ר

ל בר ל שחזר מביקור קצר בחו"ל - ברוך הבא

מיטתואיף

יום הזכרון ויום העצמאות, על כל כרכי-
 ביהם וגזרותיהם, עברו עלינו בדרך נאה
 ויצרו הרגשה של חג ומועד. הן האירועים
 הפורמליים, ה"מאורגנים" כמיפקדים, כערב
 השירה במועדון והן החופשיים יותר, כגון
 ארוחת החג, השירה על הדשא, הריקודים והפיק-
 ניק למחרת וכך העליה על קברי הנופלים, הכל
 היה מוכן היטב בידי הצוות הקטן "סעדיין לא
 נבחר" - ותודת הקיבוץ נתונה להם.

רבים יצאו אל חיק הטבע ונהנו מזיווג של
 נופי האביב שבגבעות, רבים נסארו בבית ובנו
 את חגם סביב מנוחה, שלויזיה וסעודת-חג
 שהכינו ידי סבתא חרוצות, וחלק העסיק את
 הנאת החג בעיון במוסף-המיוחד של "על הכסדר"
 שהכיל חומר רב ומעניין, וכן כמובן גם שאר
 עתוני יום העצמאות.

במוצאי החג גילינו מושבים חדשים ויפים בבני-
 הבנים, אך תכניתה של להקת המחול הבין-
 קיבוצית עוררה הסתייגות ותחושת-זרות אצל
 רבים, בעיקר המוזיקה הסופר-מודרנית
 שנוגנה כנראה בצופר וצינור-2-צול, קטע
 אחד אפילו על גבי קומקומים רותחים,
 מאוררים ופרגיות. רק אחרון הקטעים, על
 אף המוזיקה, עורר שמחה ואף התלהבות.

חברות כחולות חולקו אתמול (בתפזורת) והן
 מוסרות לנו מה צפוי לנו במועצת החינוך
 הקרובה של הקבה"א ובבירורים לקראתה.
 כדאי לקרוא - ולפתוח בשיחות!

משה אסף ולורה מודיעים, כי כבר מזמן שינו
 לנו את מספר המיקוד, אלא שהדואר לא טרח
 כלל להודיענו על כך. עם הכנסתה של מכונת
 החתמת הבולים (בדואר המרכזי) על פי מספר
 המיקוד, מספר זה מקבל עתה משנה חטיבות.
 על כן נא לתקן: המיקוד החדש שלנו הוא

7 9 8 7 5

ולציין זאת על כל המכתבים.

במועדון 50 פלוס הציג קלוץ ממיטב סקופיותיו
 היפהפיות מטיולי החוג לידיעת הארץ -
 בכל רחבי ארצנו מצדנו ומעבר לקו הירוק.

מוסכם שהשתלטות מוצלחת על
 שריפות מותנית בכיבוש
 המידי. כל רגע
 חשוב בכיבוש, וכל איחור
 גובה מחיר יקר.

לקראת ימי הקיץ החמים חי-
 לקתי ציוד רב ויקר בשטח
 הקיבוץ, לטיפול מידי בכל
 להבה שאינה במקומה.

אבקט מהחברים:

1. לא להשתמש בציוד אלא לצורך כיבוי אש בלבד.
2. לא להדליק אש בלי ידיעתי.
3. למסור על כל אש המתלקחת בשדות, ונחסוך מחיר יקר!
- תודה -

צ ב י ב נ א ר י ה

כצוריה

בשבת האחרונה יצאו ילדי
 "סקד" ובנות "אלון" ו"סקד"
 לראשית דרכם בענף: טורניר
 שאורגן ע"י הפועל.
 קבוצת הילדים (סקד) הפסידה
 בשניים מתוך שלושה משחקים
 וסיימה אחד בתיקו. קבוצת
 הילדות השתתפו בשני משחקים
 ולא ניצחו בסניהם.

בליגה לנערים: במשחק בית
 נגד מכבי ראשל"צ ניצחו
 נערינו 21:19, לאחר שבמח-
 צית היתה התוצאה 11:10
 לזכות האורחים.

א ר י ה

תנועת "נקיון עכשיו" קוראת לציבור חבריה ואוהדיה
 להתייצב מחר, שבת, בשעה 16.00 (אחה"צ) - להפגנת מחאה נגד העשבים השוטמים בקיבוץ
 מקום ההתכנסות וההפגנה: אזור חדר האוכל / מועדון / בית המשרדים /
 גבעת הילדים. הביאו עמכם: מעדרים, מגרפות, מזמרות וכו'!!
 בואו ונראה לעשבים את נחת זרוענו!!!
 ה ו ו ע ד ה י ו ז

ללאן - מתתי

מי אומר שאנחנו איננו קיבוץ פתוח ? תראו כמה פתוחים אנחנו - בוקר, צהריים וערב . אפשר לבלות 24 שעות בביקור נימוסי אצל כל המוסדות ובעלי התפקידים שלנו , אילו הספיק הזמן . לנוחות כל החברים ולריסוס בלוח שצוות חג ה-40 חילק לנו - הנה שעות הפתיחה והקבלה בכל מוסד שקבע כאלה . זכרו - מומלץ לרשום אותן בלוח ב ע פ ר ו ן , כדי שאפשר יהיה למחוק ולשנות בבוא העת .

סבת	ו	ה	ד	ג	ב	א	יום
	9-1230	8-1230	9-1230	9-1230	9-1230	8-12.30	מרפאה
		2030-2130		2030-2130			
		8-1230		2030-2130		8-1230	ר פ א
							מרפאת שיניים
				10-14		10-14	פיזיותרפיה
							עובדת סוציאלית
						8.15-10 1230-1330	ספרייה
	1230-1430						קוסמטיקה
	12-14	12-14	12-14	1930-21	12-14	12-14	כ ל - ב ו
		1930-21					
לחיילים 12-1230	12-1415	12-1415	12-1415	1745-1945	12-1415	12-1415	מרכולית
	לפעילים והיילים 830-1130	830-1130					מחסן בגדים
	1230-1630						סנדלרייה
							כל יום בשעות העבודה
1930-21							רכז קניות
							דואר
							כל יום 815-915 , 1230 - 1 , ובערבים : 1915-45
	1230-1530						קופת בית (סלם)
							ספרייה
							כל יום 6 - 12 , בערבים : 20-21
							ש ע ן
							לפי הו- דעה בלוח
							מחטנאי מטבח
							בכל יום (מלבד יום ו') : 1330 - 14